

קריאה יקרה

ומשם עברה לצה"ל. במשך שנים רבות לא עברה שום רביזיות. כאשר פירסמו את הצעיתניו, הן נתקבלו בהתנגדות ובזילזול. אבל המדים החדשים, שהיצגו השבוע, תואמים להפליא את ההצעות ההן. החיילת חדלה להיות חייל ממין נקבה, בבטאל-דרס גברי. היא זכתה למעיל נשי, אחרי שכבר קודם לכן ניתן לה כובעי סירה נשי — כפי שהציע העולם הזה.

זוהי, כמובן, רק התחלת הרפורמה שאתה תצופה. זו אינה צריכה להצטמצם במדים ובשאר סממנים חיצוניים. היא צריכה להגיע אל לב הבעייה: מהות השרות של הנערה בצה"ל. אם החיילת אינה חיילת-ממין-נקבה, אלא נערה-במדים, יש לשנות את כל תוכן ישרותה, ובעיקר את תוכן אימוניה. לשם מה צריכה חיילת (להוציא חיילת נחיל) להתאמן באימוני נשק, כשהכל יודעים שקעולם לעולם לא תשתמש בנשק והוא האם לא מגוחך קצת לראות בימינו אלה, בעידן הטיל והאטום, את החיילות זוחלות על הארץ באימוני-שרה, כאילו היינו עוד ישוב קטנטן הזקוק לכל חייל (משני המינים)? החיילת ממלאה בצה"ל פונקציות ברורות מאד, התואמות את מינה ואת סגילותיה המיוחדות. האימונים — כל האימונים — צריכים להיות מכוונים למטרה זו. את שאר הדברים, שהם שריונים מתפיסה שאבד עליה הכלה, יש לחסל. ובהודמנות זו: האם לא הגיעה השעה לבדוק מחדש, בצורה מציאותית וללא דיעות קדומות, את אורך שרות-החובה של החיילות?

הצעת "העולם הזה" (1960)

גישה זו נראתה לנו תמיד פסולה. היא תורשה אוילית של תקופת העליה השנייה, בה טענו הנשים שאין בינן ובין הגברים אלא הבדל קטן מאד. פיקציה זו נשמרה בתקופת הפלמ"ח.

אש כפף

מכתבים

הציע להקים מימשל צבאי בשכונת-התקווה, כדי לרסן את המתפרעים. זה כאילו להציע לאדם, שכואבת לו אצבע, כי יכרות אותה לגמרי.

האם לא די בצרות שהמיט עלינו המימשל הלא-צבאי? האם ניתן לכבות שינאה בשינאה? ישנם בחוואי רבים החושבים כמוהו, ואלה הם, בדרך כלל, אנשים חיים ברוחה. אין להם בעיות דיו, פרנסה או בריאות. לא מימשל צבאי נחוץ לנוער בשכונות. מועדונים ותרבות זה מה שנחוץ לו.

יעקוב דבורי, פרדס-כנ

ד"ר ח' לנבחר

אני חושב שאורי אבנרי עושה שרות גדול למדינה ולכנסת — לא רק כח"כ, אלא בעיקר כסופר פרל-מנטארי.

במשך שנים לא קראתי מילה אחת על מעשי הכנסת, כי זה שיעמם אותי עד מוות. עכשיו, כשי אבנרי התחיל לכתוב על זה, אני רואה שזה ממש מרתק.

עכשיו אני שואל את עצמי: האם זה מפני שח"כ אבנרי הכניס חיים לכנסת, או מפני שהעתון אבנרי הכניס חיים לדיווח על הכנסת?

חיים גרובר, חי

מתקבל אצלי הרושם שיש שתי בישראל. כנסת אחת היא זו שכותבים עליה בנים היומיים. והיא כנסת משעממת, שאין בה דראמה, אין קריאות-ביניים, אין תמרונים, אין כלום חוץ מנאומים משעממים.

כנסת שניה היא זו שעורך העולם הזה התחיל לכתוב עליה, ושם קורים כל הזמן דברים מעניינים, דיוקניות וטכסיסים. טוב שאתם מקדישים לזה מקום, כי זה מעניין יותר מספורט או קולנוע (שלא לדבר על סטריפטיז).

אני שואל את עצמי: איך היתה נראית הכנסת אילו לכל אחד מ-120 החברים היה

בני התקווה התרשמנו והודוענו מן הכתבות שפורסמו בהעולם הזה על ההתפרעויות בשכונת-התקווה.

חבריה-הכנסת אינם עושים מאומה, זולת השמעת דבריי-מלל. האם חשב משהו מן הח"כים לשלוח את בנו או בתו לפרברים, כדי שיתרמו לתיכון המצב? אי לכך אנחנו, חברת צעירים מיד-אליהו, שכנתה של שכונת-התקווה, מציעים לארגן תנועה לעזרת הפרברים. התנועה תערוך ערבי-תרבות, תחרויט ספורט וחוגים למיניהם. אנו פונים למערכת העולם הזה, שהוכיחה את עצמה כחלוץ במבצעי עזרה למקופחים, שתעודד ותספח את רעיון הקמת התנועה. יוספה פריאל, בשם חוג הצעירים, יד-אליהו, תל-אביב

הקוראה פריאל מתבקשת להתקשר עם ראש המערכת.

העתונאים, וביחוד אלה מעתוני-הערב, מילאו תפקיד שלילי במאורעות שכונת-התקווה. הם תיארו את תושבי השכונה כי חיות, ואת השכונה עצמה כגיוגול. וזאת, במקום לבנות גשר חברתי בין תושבי השכונה לתושבים ש- מחוץ לה.

זוהי אשמתם של השלטונות, שלא נתנו לשכונה להתרחב מעבר לגחל איי-לון, או על אדמות מקהה-ישראל.

כמו כן, אין עזת גדולה מוז-שע-שו העתונאים, בתארם את אשר קרה, מבלי לחדור לסיבות העמוקות. קחו, למשל, את הנוער. אין זה נוער רע, אלא שאין לו מה לעשות במרחב הקטן בו הוא חי. הוסרה-מעש והמצאות השיגוריות מביאות אותו לידי התפרצות שיש בה פורקן יצירתי.

חיבת לקום ועדת אישים מיוחדת, למצוא את פתרונות לבעיות השכונה, ואני, כיליד השכונה; אומר: יפה שעה אחת קודם, יואל שרעבי, תל-אביב

הקורא אברהם גימלי (העולם הזה 1481)

סריגת יד? סריגת מכונה? כל הסריגים ובגדי החורף. יראו חדשים לאחר כביסה בקצף רך טקסטיל שמפן. טקסטיל שמפן שומר על גמישות האריג ומחדש הצבעים.

טקסטיל
שמפן

תוצרת בי-ח'ר. נק"ה. המפיצים: חב' נורית בע"מ

קורסים:

● ברכב פרטי
● קטנוע
● אופנוע

תמזרור ב"ס לנהגות

תל-אביב, רחוב בורוכוב 34 - טלפון 244675 - ת.ד. 21108

"ספר הבית"

עוד שלושה ימים בלבד

ניתן לרכוש את הספר במחיר הנחה של

-14 ל"י

החל מיום ג' 1.2.66 יימכר הספר במחירו הקטלוגי - 19.20 ל"י

מבצע "ספר הבית" לא יוארך. מהדורה שלישית תוצא רק לקראת פסח תשכ"ו.

הנהלת דר-עם